

нас Георгиев от Сливен, за реда в тоя град, той взел особни мерки: на Хамам баир поставил топове, а циганите накарал из улиците на града да точат ножове и да се заканват на жителите, сигурно с цел да ги сплаши и предпази от въстание.

Мидхат паша изпратил няколко провокатори и в района на Саджк паша, ала те били заловени и повърнати обратно. Последния се отличавал от първия и по друго: не използвал доносите, за да дига шум, а най-първо ги проверявал с доверните си лица и тогава вземал нужните мерки. Например, веднаж едни евреи и двама овчари му донели, че бунтовници ограбили мандрата на един богат куцовлах при Чотура. Саджк паша веднага изпратил 40 казаци да проверят донесението на самото местопроизшествие. Следи от много хора не забелязали. Тревата едва била погазена. Под строго следствие, овчарите разкрили тая еврейска шашарма. Побоят и тъмницата научили евреина друг път да не съчинява подобни бунтовни истории за бързо забогатяване.

Видна е прочее разликата между двете системи на управление през бурните времена на 1867 и 1868 години. Докато Мидхат паша устройвал във вилаета си опасни игри над живота на българите, Саджк паша поставил друго начало в основа на своята система: че е неморално и опасно властника без причини да си играе с огъня, защото може да предизвика негодуванието на страждущите един ден да се разрази в буря. Лесно е да се разбере, чий образ излиза пред нас в по-привлекателна светлина.

Системата на Саджк паша напълно хармонира с политиката му всички мирни поданици на султана еднакво да се третират и еднакво да се ползват от покровителството на законите и властта. Обаче и тя носила в себе си семето на неуспеха, защото немислимо било да се служи едновременно на султана и на българския народ. Лично за ренегата един бунт би означавал провала на политиката му, защото успехът ѝ се обуславял от съчувствието на българите към трона на султана. Отд друга страна, турската власт и масата не били подготвени, за да разберат значението на неговата система за бъдещето на Турция. Това обстоятелство убедило българите, че тя е лично дело на Саджк паша и, следователно, теглата им под турското владичество са прекратени само временно. Под нейна закрила в наболелите им души се подхранват опасни за султана стремежи и се подготвяла почвата за тайна революционна пропаганда, която неминуемо трябвало да провали цялата политика на ренегата за възраждането на Турската държава.